

Komunikat o uroczystościach żałobnych i pogrzebowych Adama Dyczkowskiego i bp. Antoniego Stankiewicza

Informujemy o przebiegu uroczystości pogrzebowych bp. Adama Dyczkowskiego i bp. Antoniego Stankiewicza.

Msza św. żałobna w intencji śp. bp. Adama Dyczkowskiego dla duchowieństwa i wiernych świeckich z południowej części diecezji zostanie odprawiona w poniedziałek 25 stycznia o godz. 12.00 w kościele pw. Ducha Świętego w Zielonej Górze. Trumna z ciałem zmarłego pasterza zostanie wystawiona o godz. 9.00.

Szczegółowy program ceremonii żałobnych:

- od godz. 9.00 – Okazja do prywatnej modlitwy i możliwość wpisania się do księgi kondolencyjnej;
- 11.00 – Modlitwa różańcowa;
- 12.00 – Msza św. żałobna pod przewodnictwem bp Tadeusza Lityńskiego z homilią bp. Stefana Regmunta;
- Przejazd do granic miasta w asyście policji.

Uroczystości pogrzebowe śp. bp. Adama Dyczkowskiego i śp. bp. Antoniego Stankiewicza odbędą się we wtorek, 26 stycznia w Gorzowie Wlkp. Msze św. żałobne w intencji zmarłych pasterzy będą odprawiane w Gorzowie Wlkp. również wieczorem dnia poprzedzającego.

Szczegółowy program ceremonii żałobnych:

Poniedziałek, 25 stycznia

Kościół pw. Pierwszych Męczenników Polski w Gorzowie Wlkp.

- godz. 19.30 – Wprowadzenie trumien do kościoła i pierwsza stacja pogrzebu pod przewodnictwem bp. Tadeusza Lityńskiego;
- godz. 20.00 – Msza św. dla duchowieństwa z północnej części diecezji pod przewodnictwem bp. Tadeusza Lityńskiego;
- od godz. 21.00 – Okazja do indywidualnej modlitwy i możliwość wpisania się do księgi kondolencyjnej;
- godz. 23.00 – Msza św. koncelebrowana pod przewodnictwem dziekana kapituły katedralnej, ks. kan. Andrzeja Szkudlarka;

Wtorek, 26 stycznia

Kościół pw. Pierwszych Męczenników Polski w Gorzowie Wlkp.

- 7.00 – Msza św. z jutrznią za zmarłych z udziałem osób konsekrowanych pod przewodnictwem ks. Mariusza Jagielskiego, rektora Z-GWSD;
- godz. 10.00 – Modlitwa różańcowa;
- godz. 11.00 – Msza św. pogrzebowa pod przewodnictwem abp. Andrzeja Dzięgi, metropolity szczecińsko-kamieńskiego z homilią bp. Pawła Sochy;
- Po Mszy św. – Przejazd do katedry gorzowskiej w asyście policji;

Kościół katedralny pw. Wniebowzięcia NMP w Gorzowie Wlkp.

- Złożenie trumien w krypcie katedralnej.

Podczas uroczystości żałobnych w Zielonej Górze i Gorzowie Wlkp. obowiązuje limit uczestników. Wtorkowa Msza św. pogrzebowa będzie transmitowana przez TVP3 Gorzów Wielkopolski.

Miejsca dla rodzin Zmarłych, koncelebransów, asysty liturgicznej oraz umówionych oficjalnych delegacji będą wyznaczone w ławkach z zachowaniem koniecznego dystansu.

W ostatniej stacji pogrzebu w katedrze gorzowskiej biorą

udział **wyłącznie** wyznaczeni uczestnicy: biskupi, rodziny Zmarłych, asysta liturgiczna, wybrani kanonicy kapituły katedralnej i konkatedralnej.

Ponadto we wtorek 26 stycznia o godz. 11.00 w sanktuariach w Rokietnie i w Grodowcu będą odprawiane Msze św. w intencji Zmarłych.

Znak: B2-2/21

Zielona Góra, 21 stycznia 2021 r.

Piotr Kubiak

Wikariusz Generalny

Komunikat Przewodniczącego KEP o zbiórce na pomoc ofiaram trzęsienia ziemi w Chorwacji.

Solidarni z Chorwacją

Odpowiadając na prośbę Caritas Chorwacji, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, Ks. abp Stanisław Gądecki, ogłosił niedzielę 24 stycznia „Dniem solidarności z Chorwacją”. Tego dnia w polskich kościołach będą zbierane datki na rzecz ofiar trzęsienia ziemi w Chorwacji.

Przewodniczący Episkopatu zwrócił się do biskupów diecezjalnych z prośbą o przeprowadzenie zbiórki. Wpływy zostaną za pośrednictwem Caritas Polska przekazane na pomoc

poszkodowanym. Tym samym akcja pomocy Chorwatom, ogłoszona przez Caritas Polska nazajutrz po kataklizmie w mieście Petrinja, nabrała nowego wymiaru.

– Według pierwszych doniesień, w wyniku trzęsienia ziemi w Chorwacji zginęło siedem osób, a tysiące musiało opuścić swe domy, przy czym miejscowe władze podkreślały, że nie jest to ostateczny bilans tragedii. Już 30 grudnia podjęliśmy decyzję o przeznaczeniu na pomoc poszkodowanym 50 tys. zł i uruchomieniu zbiórki SMS-owej, która w ciągu kilku dni przyniosła kolejne 50 tys. zł. Jednocześnie na nasze apele o przyłączenie się do akcji pomocy Chorwatom zaczęły odpowiadać parafie w różnych rejonach Polski. Decyzja przewodniczącego Episkopatu nadaje tej spontanicznej inicjatywie zorganizowany, ogólnokrajowy charakter. Dzięki temu skala pomocy, jakiej będziemy mogli udzielić, z pewnością znacząco wzrośnie – podkreśla ks. Marcin Iżycki, dyrektor Caritas Polska i przypomina, że odzew Polaków na apele o wsparcie w podobnych przypadkach jest bardzo duży.

– Kiedy organizowaliśmy akcję pomocową po sierpniowym wybuchu chemikaliów w Bejrucie, w krótkim czasie udało się zebrać ponad 9 mln zł. Ofiarność naszych rodaków pozwoliła na zapewnienie znaczącego wkładu w odbudowę miasta po zniszczeniach, wysłaliśmy też dwa transporty pomocy humanitarnej – wylicza ks. Marcin Iżycki. – Jestem przekonany, że wobec tragedii, która dotknęła Chorwację, kraj tak bliski sercom wielu Polaków, również nie pozostaniemy obojętni – dodaje dyrektor Caritas Polska.

O formie i sposobie przeprowadzenia zbiórek 24 stycznia w poszczególnych diecezjach zdecydują biskupi diecezjalni. Już dzisiaj można również przyłączyć się do akcji, przekazując środki bezpośrednio Caritas Polska.

Jak pomóc?

- Wysyłając SMS o treści CHORWACJA pod numer 72052 (koszt

2,46 zł),

- dokonując wpłaty przez stronę caritas.pl,
- wpłacając dowolną kwotę na konto nr 70 1020 1013 0000 0102 0002 6526, z dopiskiem CHORWACJA.

Do pobrania:

zdjęcia z Chorwacji i wypowiedź ks. Marcina Iżyckiego:
https://drive.google.com/drive/folders/1q7t_CgxRRS701Rs4ZCu6z9D_vnT8c9M3?usp=sharing

O Caritas

Caritas to największa organizacja dobroczynna w Polsce. Pomaga setkom tysięcy potrzebujących w kraju i za granicą. Struktura Caritas w Polsce składa się z Caritas Polska, która pełni funkcję koordynatora projektów ogólnopolskich i zagranicznych oraz z 44 Caritas diecezjalnych, które niosą bezpośrednią pomoc potrzebującym. W tym roku obchodzimy 30-lecie działalności Caritas w Polsce. Organizacja jest częścią sieci Caritas Internationalis i Caritas Europa.

KONTAKT

Dział Komunikacji Caritas Polska

e-mail: komunikacja@caritas.org.pl

tel. 510 235 802

KOMUNIKAT O ŚMIERCI BISKUPÓW ADAMA DYCZKOWSKIEGO I

ANTONIEGO STANKIEWICZA

KOMUNIKAT O ŚMIERCI BISKUPÓW

ADAMA DYCZKOWSKIEGO I ANTONIEGO STANKIEWICZA

Drodzy Diecezjanie,

początek obecnego roku naznaczony został wiadomościami o zakończeniu ziemskiej pielgrzymki biskupów związanych z naszą wspólnotą diecezjalną.

10 stycznia odszedł do Pana bp Adam Dyczkowski, emerytowany biskup zielonogórsko-gorzowski, a kilka dni wcześniej – 4 stycznia – pochodzący z naszej diecezji emerytowany dziekan Trybunału Roty Rzymskiej, bp Antoni Stankiewicz.

Chcemy dziękować Chrystusowi, Dobremu Pasterzowi, za życie, powołanie i posługę obu następców Apostołów, których sylwetki pokrótce teraz przypomnimy.

Bp Adam Dyczkowski urodził się w 1932 r. w Kętach. W wieku 20 lat wstąpił do Arcybiskupiego Seminarium Duchownego we Wrocławiu i w 1957 r. otrzymał święcenia kapłańskie z rąk bp. Bolesława Kominka. Po studiach na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim uzyskał tytuł doktora filozofii przyrody. Następnie pracował we Wrocławiu jako wikariusz parafii katedralnej, duszpasterz młodzieży akademickiej i inteligencji, a także wykładowca filozofii w seminarium duchownym.

W 1978 r. został biskupem pomocniczym we Wrocławiu. Święceń biskupich 26 listopada udzielił mu abp Henryk Gulbinowicz. Jako zawołanie swej posługi biskupiej przyjął słowa *Sursum corda* (W górę serca). Był wikariuszem generalnym, koordynował duszpasterstwo akademickie, duszpasterstwo inteligencji, nauczycieli, harcerzy i innych środowisk. Działał w Dolnośląskim Komitecie Odrodzenia Harcerstwa jako jego przewodniczący, w Towarzystwie Przyjaciół Ossolineum oraz w

Społecznym Komitecie Panoramy Racławickiej. W Konferencji Episkopatu Polski był wiceprzewodniczącym Komisji ds. Duszpasterstwa Akademickiego, zasiadał też w Komisji ds. Zakonnych, ds. Duszpasterstwa Ogólnego i ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia.

W 1992 r. został biskupem pomocniczym w nowo utworzonej diecezji legnickiej, a niebawem otrzymał nominację na biskupa zielonogórsko-gorzowskiego. Rządy w diecezji objął 19 lipca 1993 r. Ingres do katedry gorzowskiej odbył 5 września, a do konkatedry w Zielonej Górze – 12 września tegoż roku.

Jako biskup diecezjalny wspierał aktywność wiernych świeckich poprzez promocję stowarzyszeń katolickich, a zwłaszcza Akcji Katolickiej i Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży. Na czas jego posługi przypadły istotne wydarzenia w życiu diecezji, takie jak obchody 50-lecia polskiej administracji kościelnej w Gorzowie Wlkp. (1995 r.), wizyta papieża Jana Pawła II (1997 r.), rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego bp. Wilhelma Pluty (2002 r.) oraz 1000-lecie śmierci pierwszych męczenników Polski w Międzyrzeczu (2003 r.).

Otrzymał tytuł Honorowego Obywatela Gorzowa Wlkp., Głogowa i Zielonej Góry. Uniwersytet Zielonogórski wyróżnił go doktoratem honoris causa. W 2007 r. przeszedł w stan spoczynku. Na emeryturze zamieszkał w Domu Księżych Emerytów w Zielonej Górze, gdzie zmarł.

Bp Antoni Stankiewicz urodził się w 1935 r. w Oleszczenicach na Wileńszczyźnie. Po wojnie zamieszkał wraz z rodzicami w Jemiołowie koło Łagowa. Po ukończeniu seminarium duchownego w Gorzowie Wielkopolskim w 1958 r. otrzymał święcenia kapłańskie w gorzowskiej katedrze. Był notariuszem i wiceoficjałem w Sądzie Biskupim oraz notariuszem Kurii Biskupiej w Gorzowie Wielkopolskim. Od 1969 r. był kancelistą w Rocie Rzymskiej. W 2004 r. papież Jan Paweł II mianował go dziekanem tego trybunału. Funkcję tę pełnił do 2012 roku. Pracował też w innych instytucjach Kurii Rzymskiej i Państwa Watykańskiego.

Był m. in. konsultorem Kongregacji ds. Duchowieństwa, sędzią Sądu Apelacyjnego Państwa Watykańskiego, członkiem Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych i Najwyższego Trybunału Sygnatury Apostolskiej oraz kierował Komisją Dyscyplinarną Państwa Watykańskiego.

Był światowej klasy znawcą prawa kanonicznego i autorem ważnych prac naukowych. Specjalizował się w prawie małżeńskim, procesowym i historii prawa. Wykładał w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie oraz w papieskich uczelniach w Rzymie: Uniwersytecie Gregoriańskim, Uniwersytecie Krzyża Świętego i Uniwersytecie Urbaniańskim.

Mianowany przez papieża Benedykta XVI biskupem tytularnym Nova Petra, święcenia biskupie przyjął 16 grudnia 2006 r. w Bazylice św. Piotra na Watykanie. Na zawołanie biskupie wybrał słowa *In Te confido Iesu* (Jezu, ufam Tobie).

Zmarł w rzymskiej Poliklinice Gemelli. 5 stycznia w bazylice św. Piotra kard. Pietro Parolin, sekretarz stanu Stolicy Apostolskiej odprawił Mszę św. żałobną w intencji Zmarłego.

Śp. bp Antoni Stankiewicz często odwiedzał naszą diecezję. Wyraził też wolę, aby – o ile to będzie możliwe – został tu pochowany.

Oczekując wciąż na pomyślny przebieg wszystkich procedur związanych ze sprowadzeniem ciała Zmarłego do Polski, przygotowujemy się do uroczystości pogrzebowych. Gdy tylko to będzie możliwe, o ich dacie i przebiegu poinformujemy za pośrednictwem parafii i mediów. Wiadome jest jednak, że będą się one odbywały w kościele pw. Pierwszych Męczenników Polski w Gorzowie Wielkopolskim, po czym obaj biskupi spoczną w krypcie gorzowskiej katedry. Dzień wcześniej planowana jest też Msza św. żałobna w intencji bp. Adama Dyczkowskiego w kościele pw. Ducha Świętego w Zielonej Górze.

Z uwagi na stan pandemii i poważne ograniczenia uczestnictwa w liturgii przygotowywany jest program dający możliwość choćby

tylko symbolicznego udziału w tym wyjątkowym wydarzeniu jak największej liczbie kapłanów i wiernych. Nie wszyscy jednak będą mogli uczynić to osobiście. Dlatego już dzisiaj proszę duszpasterzy o sprawowanie w parafiach Mszy św. w duchowej łączności z liturgią pogrzebu za śp. bp. Adama Dyczkowskiego i bp. Antoniego Stankiewicza, a wiernych o przyjmowanie Komunii św. w intencji zmarłych biskupów, których wspólnie polecamy Bożemu Miłosierdziu.

+ Tadeusz Lityński

Biskup Zielonogórsko-Gorzowski

List pasterski na IV niedzielę Adwentu

List pasterski biskupa zielonogórsko-gorzowskiego na IV
Niedzielę Adwentu – 20 grudnia 2020 r.

Drodzy w Panu, Siostry i Bracia w wierze,

pod koniec Adwentu, na kilka dni przed Bożym Narodzeniem, chciałbym podzielić się w gronie naszej diecezjalnej rodziny refleksją o słowie Bożym i nadchodzących wydarzeniach.

Usłyszeliśmy dziś w pierwszym czytaniu o królu Dawidzie, który pragnie zbudować świątynię Jedyne Boga. Dotąd jej rolę pełnił kunsztowny, lecz przenośny namiot okrywający Arkę Przymierza – znak obecności Boga pośród ludu. Namiot ów przypominał wędrówkę Narodu Wybranego po pustyni z niewoli egipskiej ku Ziemi Obiecanej. Ale gdy Ziemia Obiecana została zdobyta, a z nią i Jerozolima, król Dawid, wybraniec Boży i władca Izraela, zapragnął zbudować Bogu dom, świątynię godną

Wszchemogącego. Jednak Bóg przez proroka Natana dystansuje się od pomysłu Dawida i zapowiada, że to nie Dawid zbuduje Bogu dom, ale że stanie się odwrotnie – to Bóg zbuduje dom dla Dawida. Nie będzie to jednak dom mieszkalny, ale dynastia, wspólnota pokoleń. To z niej wyjdzie potomek Dawida, a zarazem Syn Boga. Prorok przypomniał też Dawidowi, że to Bóg pierwszy wybrał swój lud i Dawida, aby jak Pasterz być blisko swych wybranych.

Proroctwo o przyjściu na świat syna Dawida i Syna Bożego w jednej osobie spełniło się podczas anielskiego zwiastowania, o którym słyszeliśmy dziś w Ewangelii. A stało się to w nazaretańskim domu Maryi. Właśnie w tej intymności dokonał się kluczowy fakt w historii świata. Bóg stał się człowiekiem pod sercem Kobiety, która zgodziła się na Bożą wolę. Można tu pomyśleć o dwóch rzeczywistościach: o tym, jak ważna jest rola kobiet w historii zbawienia i o tym, że największe, Boskie sprawy mogą dokonywać się w zupełnym zaciszu ludzkiego domu, a przede wszystkim ludzkiej duszy. Te dwie myśli wpisują się w kontekst wydarzeń wokół nas. Możemy zobaczyć, jak przesłanie Ewangelii oświeśla naszą aktualną debatę i nasze konflikty wokół kobiecości i macierzyństwa oraz zbliżające się święta Bożego Narodzenia, które ze względu na pandemię przyjdzie nam może obchodzić w węższym niż zwykle gronie właśnie w naszych domach, a często nawet bez obecności w świątyni.

W świetle Ewangelii zauważamy, że Maryja miała odwagę przyjąć nowe życie, życie dziecka, które jest zawsze darem Boga, choć nie rozumiała, jak to się stanie, i choć groziło Jej z tego powodu niebezpieczeństwo. Mimo, że odpowiedź anioła na pytanie postawione w trudnej życiowej sytuacji była zaskakująca i nieoczywista, Maryja zgodziła się na tajemnicze słowo Boga. A wtedy Bóg zatroszczył się o wszystko. Również i dziś wiele kobiet stawia sobie podobne pytania: „jak to możliwe, żebym była matką? żebym była matką właśnie teraz? żebym była matką takiego dziecka?”. To pytania bez wątpienia dramatyczne. Ale wierzę, że właśnie wtedy Bóg chce powiedzieć każdej kobiecie:

„Nie bój się, córko, moja moc cię osłoni”. Dziś potrzeba, abyśmy jako poszczególni uczniowie Chrystusa i jako wspólnota Kościoła w każdej kobiecie jeszcze bardziej dostrzegali obraz Maryi, a wobec naszych sióstr, które stawiają pytania o przyjęcie i dalsze losy ich dzieci, byli na wzór św. Józefa, Opiekuna Matki Boga. Stojąc na straży prawdy o niepodważalnej wartości każdego ludzkiego życia, potrzebujemy zrobić jeszcze więcej, aby kobiety miały poczucie bezpieczeństwa i opieki, zwłaszcza w tych najtrudniejszych macierzyńskich sytuacjach. To oczywiście najpierw zadanie ojców, którym nie wolno uchylić się od odpowiedzialności za żadne dziecko żyjące pod sercem matki. To także zadanie państwa, które istnieje po to, aby bronić i wspierać ludzi od poczęcia do naturalnej śmierci. Ale to też nasze zadanie – Kościoła, rodziny Bożej, którą jesteśmy.

Najbliższy czas będzie wciąż naznaczony stanem pandemii w naszym kraju i życie tym bardziej będzie się toczyć w naszych domach. Chciałbym więc zachęcić, aby w tych dniach jeszcze bardziej odkrywać swoje rodziny i domy jako Kościoły domowe. To do nich chce przychodzić sam Jezus, Syn Boży, aby uświęcać ludzką codzienność. W rodzinie to ojciec i matka są pasterzami i przewodnikami tej małej wspólnoty wiary. Są odpowiedzialni za słuchanie w niej słowa Bożego i chrześcijańskie wychowanie dzieci, za wspólną modlitwę, przystępowanie do sakramentów i udział w życiu parafii, a przez to diecezji i całego Kościoła. W tym miejscu nie można nie zauważyć ogromnej roli dziadków, osób starszych, którzy swoją modlitwą i przykładem podtrzymują życie wiary. Zaangażowanie wiernych w życie Kościoła wyraża się również w trosce o doczesne potrzeby naszych wspólnot parafialnych i dzieł diecezjalnych. W czasie pandemii widzimy hojność tych, którzy uczestniczą w Mszach św., i tych, którzy nawet pozostając w domach udzielają materialnego wsparcia parafii i diecezji. Za to wszystko chciałbym z serca podziękować. I choć nasze parafie doświadczają obecnie kryzysu niedoboru materialnych środków, to wierzę, że Pan Bóg zatroszczy się o swoją owczarnię przez wielu nowych

ofiarodawców, którym udzieli swego błogosławieństwa.

Podejmując rozważanie o Kościele w czasie licznych wstrząsów związanych z jednej strony z grzesznością jego pasterzy, a z drugiej także z atakami tych, dla których Kościół wciąż jest niewygodnym „znakiem sprzeciwu”, zapraszam do wsłuchania się w diecezjalne rekolekcje adwentowe. Na antenie TVP 3 Gorzów Wielkopolski wygłosi je ks. prof. Andrzej Draguła w dniach 20-23 grudnia, w niedzielę podczas Mszy św. o godz. 10.30 i od poniedziałku do środy o godz. 19.00. Będą to rekolekcje właśnie o Kościele. Niech pomogą nam odkryć, że nasz Kościół to Kościół Chrystusa, że – na wzór Maryi – Kościół jest Kobietą, Oblubienicą Boga i naszą Matką, z której rodzimy się i odradzamy do życia wiecznego.

Pomimo pandemii i związanych z nią obostrzeń wyrażam nadzieję, że wigilijny wieczór połączy nas we wspólnotę wiary, wspólnotę rodziny i przyjaciół. Może spotkamy się w mniejszym niż w poprzednich latach gronie, ale właśnie w tym roku niech tym bardziej wybrzmi wigilijna liturgia domowa, poprzedzająca kolację, w której nie zabraknie odczytanej Ewangelii o Narodzeniu Pańskim, wspólnej modlitwy także za tych, których nie będzie z nami przy stole. Niech nie zabraknie też zwyczaju przełamania się opłatkiem, śpiewu kolędy i serdecznych rozmów z bliskimi. Pomagają nam w tym środki komunikacji, dzięki którym są też możliwe transmisje Mszy św., podtrzymujące naszą modlitwę. Ze swej strony ogarniam serdecznością wszystkich, a zwłaszcza chorych, samotnych i tych, którzy im z miłością posługują w domach, szpitalach i ośrodkach opieki. Łączę się też z tymi rodzinami, które w ostatnim czasie pożegnały swoich bliskich. Obiecuję Wam biskupią modlitwę i proszę o Waszą jak o najcenniejszy dar.

Zwykle po Bożym Narodzeniu księża wyruszają z wizytą duszpasterską. Ale w tym roku także tzw. „kolęda” będzie inna. To zrozumiałe, że w czasie epidemii wielu wiernych miałoby obawę, aby zaprosić kapłana chodzącego od domu do domu. Dlatego duszpasterze zaproszą parafian na spotkania kolędowe

do kościołów, gdzie łatwiej zachować wymogi sanitarne. W tym roku to wierni udadzą się z kołędą do duszpasterzy. Będzie to czas kolędowania, słuchania Ewangelii, modlitwy i błogosławieństwa. Zachęcam wszystkich, aby na miarę możliwości wziąć udział w takim spotkaniu. Niech będzie ono wyrazem podtrzymywania wiary i odpowiedzialności za wspólnotę.

Oto ja służebnica Pańska – odpowiedziała Maryja na anielskie zwiastowanie. Gotowość Maryi do oddania swego życia na służbę Bogu i ludziom jest wzorem chrześcijańskiej postawy. Jest to też wzór dla diakonów. Ich miano nawiązuje do greckiego słowa „diakonia” czyli „służba”, a ich posługę wypada dziś przywołać, ponieważ 9 stycznia 2021 roku w Rokitnie święcenia diakonatu po kilkuletnim okresie formacji przyjmie nasz brat Adam Runiewicz z parafii pw. Ducha Świętego w Słubicach. Z radością informuję, że będą to pierwsze w historii naszej diecezji święcenia diakona stałego.

W tradycji Kościoła diakoni otrzymują pierwszy stopień sakramentu święceń. Kolejne dwa – święcenia presbiteratu i święcenia biskupie – włączają w Chrystusowe kapłaństwo. Diakoni zaś nie są kapłanami, ale służą Kościołowi w jedności ze swym biskupem, któremu przyrzekają cześć i posłuszeństwo, oraz z presbiterami. Diakon jest powołany i posłany, by głosić słowo Boże, modlić się za lud Boży, udzielać chrztu i Komunii św., błogosławić małżeństwa, prowadzić liturgię pogrzebów, udzielać błogosławieństwa i wypełniać inne misje powierzone przez przełożonych. Kościół rzymskokatolicki długo święcenia diakonatu traktował jak stopień przejściowy do święceń kapłańskich, ale od Soboru Watykańskiego II sięga do najgłębszej tradycji i – podobnie jak Kościoły wschodnie – wyświęca diakonów do tej posługi na stałe, zarazem nie zobowiązując ich do zachowania celibatu. Od kilkunastu lat diakoni stali posługują także w Polsce. Od kandydatów wymaga się dojrzałej osobowości i wiary. Diakonem stałym może zostać mężczyzna żonaty w wieku co najmniej 35 lat, z przynajmniej 5-letnim stażem małżeńskim lub mężczyzna bezzenny, który

ukończył lat 25. Kandydat żonaty do przyjęcia święceń potrzebuje zgody małżonki, ale – zgodnie z tradycją całego Kościoła – diakon nie może zawrzeć kolejnego małżeństwa po śmierci swej żony, choć możliwa jest dyspensa, np. gdy wychowuje dzieci. W Polsce kandydaci do diakonatu stałego powinni ponadto mieć swoje stałe źródło utrzymania, ukończyć studia teologiczne oraz trzyletnią formację i studium uzupełniające. Naszego kandydata polecamy modlitwie wszystkich kapłanów i wiernych diecezji.

Świątynia, o której marzył król Dawid, i na którą nie zgodził się Bóg, mimo wszystko powstała. Zbudował ją – już z Bożym błogosławieństwem – po śmierci Dawida jego syn, Salomon. Była dumą Narodu Wybranego i odegrała bardzo ważną rolę w jego historii. To do niej, spełniając święty obowiązek, pielgrzymowali Izraelici, aby cieszyć się wspólnotą z Bogiem i ze sobą nawzajem. Wierzę, że przyjdzie czas, gdy i my, już bez żadnych przeszkód, będziemy mogli pielgrzymować i gromadzić się w naszych świątyniach. Jednak nawet teraz, w czasie pandemii, sprawowana jest tam liturgia i zanoszona modlitwa, znak Bożej miłości i troski Kościoła o życie wieczne, które przynosi nam narodzony z Maryi Dziewicy Syn Boga i nasz Brat – Jezus Chrystus.

Na czas świąt Bożego Narodzenia i Nowy Rok Pański 2021 zawierzam wszystkich opiece Najświętszej Maryi Panny z Rokitna i udzielam pasterskiego błogosławieństwa.

Zielona Góra, 16 grudnia 2020 r.

Znak: B2-20/20

+ Tadeusz Lityński

Biskup Zielonogórsko-Gorzowski

Apeł przewodniczącego KEP

[Apeł przewodniczącego KEP przed Uroczystością Wszystkich Świętych \(23.10.2020 r.\)-1](#)